

man vil indrette sig. Regeringen har allerede forudsat en Nedgang af 1 Million, ganske vist i Haab om, at den kunde indvindes, nemlig hvor de Punkter, hvor man har givet Nedsættelser, ere af den Bestaffenhed, at man i den forøgede Trafik kan vente sig et Ækvivalent derfor. Dette er ikke Tilfældet med de Nedsættelser, hvor det ærede Udvalg har foreslaaet yderligere Nedsættelser. De Nedsættelser, Udvalget nu foreslaar, anslaar jeg til omtrent $\frac{1}{2}$ Million, saa have vi $1\frac{1}{2}$ Million tilbage; dertil kommer den Vønningsforbedring, som maa have sig i Udsigt til Efteraaret, naar Loven om Statsbandedriftens Ordning skal for igen, det regner jeg ogsaa for $\frac{1}{2}$ Million. Vi staa altsaa her i Overskuddet med Udsigt til et Tab af 2 Millioner, 2: over Halvdelen af Nettoudbyttet, og altsaa overfor en Forrentning med 1 pCt. og ikke med 2 pCt. Det nytter altsaa ikke, at man i Betænkningen befender med Ræberne, at man gerne vil have 2 pCt. Udbytte, naar man ikke indretter sig saaledes, at der er Sandsynlighed for, at man kan faa dette. — Der findes en Udtalelse i Betænkningen om Bænkevogne, og jeg skal i Henhold til, hvad jeg tidligere har udtalt i Udvalget, erklære, at man skal bestrebe sig for i Fremtiden at holde denne Institution i Live; men det kan jo ikke være nogen Forpligtelse, thi om man kan levere Bænkevogne, afhænger af, om man har Godsogvogne til Disposition paa den Station, hvor de forlanges; dette er jo for øvrigt tydeligt nok. At det skal være til nedtagne Priser, er der ikke Spørgsmaal om; de træde jo i Stedet for den fjerde Klasse, som man har paa andre Baner, men som er mindre nødvendig for os, fordi vi have saa lave Takster. Det er ikke Meningen at røre ved Bænkevognsinstitutionen eller senere ved at sætte højere Takster end hidtil eller omtrent noget lignende — naar man gør de andre Takster om, maa man ogsaa forandre dette Forhold — men jeg antager ellers i øvrigt, at det nok vil lade sig ordne paa tilfredsstillende Maade. — Det ærede Udvalg udtaler saa et almindeligt Ønske om mulig at indføre Lovbestemmelser om, at let bedærlige Varer som Smør, Flæsk, Rød, Ost, Æg til enhver Tid skulle sendes i hvidt betrukne, saa vidt muligt isæftlede Vogne med fremstødnet Hastighed og uden Forhøjelse i Prisen. Jeg deler ganske det ærede

Udvalgs Ønske; men det er bedst at accentuere Ordet „saa vidt muligt“. For det første skal jeg bemærke, at jeg ikke tror, at alle de Varer, her staa nævnte, for Tiden høre til dem, der kunne kaldes let bedærlige, og hvor meget man kan tage med her, afhænger noget af, hvor meget det er muligt af Hensyn til den Plads, man raader over. Jeg tror ikke, at alle de her nævnte Varer høre med; men det Forhold kan vel nok reguleres. Jeg tror ogsaa, det vil være rigtig, at Jærnbanen genoptager, hvad den tidligere har haft, en saadan Indretning, at man med visse Tog lader Vogne gaa af Sted, der under Vejs kunne optage let bedærlige Varer, uanset at disse ikke ere anmeldte i Forvejen. Saaledes havde man indrettet det for nogle Aar siden, men da blev det ikke benyttet meget; nu tror jeg, at Tiden muligvis er mere moden dertil. Den Gang var det navnlig Smør, man tænkte paa; men der meldte sig aldrig nogen med Smør; Nu var det eneste, man førte med, altsaa til eget Forbrug, tror jeg, i Stedet for Vareforsendelse til Udlandet; men jeg tror nok, dette Forhold har forandret sig. Det kan selvfølgelig ikke blive saaledes, som man har tænkt sig, at man ligesom i Udlandet paa hver eneste Bane, med hvert eneste Tog kan have den Slags Vogne — dertil slaar Materiellet ikke til — men jeg er ganske villig til at sørge for, at der bliver konfereret med Landbrugets Organisationer om denne Indretning, om hvor ofte og hvor naar saadanne Tog bør gaa og paa hvilke Linier. Det er jo noget, Generaldirektøren er vant til at gøre; det er jo et Hensyn, vi have taget i mange Aar, og som vi ere villige til at tage fremdeles. Jeg antager, man vil finde dette tilfredsstillende. — Der findes endelig i Betænkningen en Udtalelse om Friбилletter. Man finder, at de udstedes ret rigeligt. Kan vel være, jeg tror dog ikke, det er et Forhold, der kan siges at være misbrugt. Og saa nævnes det, at Kongehusets Medlemmer og Rigsdagens Medlemmer uden for Samlingerne selv maa købe Billetter. Det er jo alt sammen meget rigtig. Af dem, der repræsenterer Statsmagten, ere Ministrene hidtil de eneste privilegerede Personer, der have sikker Adgang til Jærnbanerne paa enhver Tid, medens Kongehusets Medlemmer og Rigsdagens